

Izvori i način prikupljanja podataka

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 14 | Nivo: Ekonomski Fakultet

UVOD

Statistika je, prema definiciji u enciklopedijskom rječniku, grana matematike koja se bavi metodama sistematizacije, obrade i primjene podataka dobivenih iz većeg broja uzoraka. Postoji više vrsta kao npr. demografska, industrijska, ekonomska, zdravstvena statistika itd. Svaka statistika ima utvrđenu klasifikaciju, definicije, norme, izvore i specifičnu metodologiju prikupljanja podataka. Za provođenje statističkih istraživanja neophodna je primjena jedinstvenih statističkih standarda koji omogućavaju međunarodnu usporedbu dobivenih podataka.

METODA UZORAKA

Statistička analiza na bazi potpunog posmatranja podrazumijeva raspolaganje informacijama o svakoj statističkoj jedinici posmatrane pojave. Potpunu informaciju o karakteristikama populacije daje samo statistički popis, koji iziskuje mnogo vremena i stvara velike troškove, pogotovu kada se radi o velikom osnovnom skupu. Uz sve prednosti koje nam pružaju potpuna posmatranja, odnosno analize na osnovu takvih potpunih informacija o osnovnim skupovima, može se navesti i niz njihovih karakteristika zbog kojih se takva posmatranja izvode samo povremeno ili se nastoji da drugim metodama postignemo njihovu zamjenu.

Pojava koja se želi upoznati ili istražiti metodom uzorka zove se POPULACIJA ili OSNOVNI SKUP, a njezin dio koji se u tu svrhu ispituje zove se UZORAK. Da bi zaključci o čitavoj masi na osnovi uzorka bili validni, uzorak treba biti reprezentativan. Uzorak će biti reprezentativan ako je po svojim osnovnim karakteristikama nalik na osnovni skup odnosno ako je uzorak umanjena slika osnovnog skupa.

Reprezentativnost uzorka postiže se ispravnim izborom elemenata osnovnog skupa. Ispituju se samo izabrani elementi za uzorak. Podaci dobiveni opažanjima, odnosno mjerenjima, obrađuju se tako da bi se dobile karakteristike uzorka pomoću kojih će se procijeniti karakteristike osnovnog skupa. Uzorkom se dolazi do procjene karakteristika osnovnog skupa, a statističkom metodom određuje se pouzdanost i preciznost te procjene. Svi ti postupci čine metodu koja se zove METODA UZORAKA ili REPREZENTATIVNA METODA.

Nijedna metoda uzorkovanja nije tako dobra da bi se mogli, u potpunosti, pouzdati u njenu primjenu. Izbor nije uvijek "jednostavni slučajni", već je komplikovaniji; veličina uzorka nije fiksna, već varira, baš zbog mnogih nesavršenosti u procesu prikupljanja podataka; ne dolazi se do istinitih varijabli, već do opažanja koja podliježu greškama.

Međutim, kao i u drugim istraživačkim disciplinama, i ovdje se odvija proces razvoja kome je svojstvena određena nezavisnost i suprotstavljenost teorije i prakse. Radi potvrde navodimo riječi britanskog statističara (O'Muircheartaigha) koji kaže da "teoretičarima smeta indiferentnost praktičara da teorijske domete ugrade u metodologije, a na drugoj strani, praktičari teoretičare posmatraju i sa strahopoštovanjem i sa prezirom; strahopoštovanje je zbog kompleksnosti matematičkih izvođenja i sofisticiranosti pristupa problemu i dobijenih rješenja; prezir je zbog sterilnosti i praktične neupotrebljivosti većine rezultata."

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com